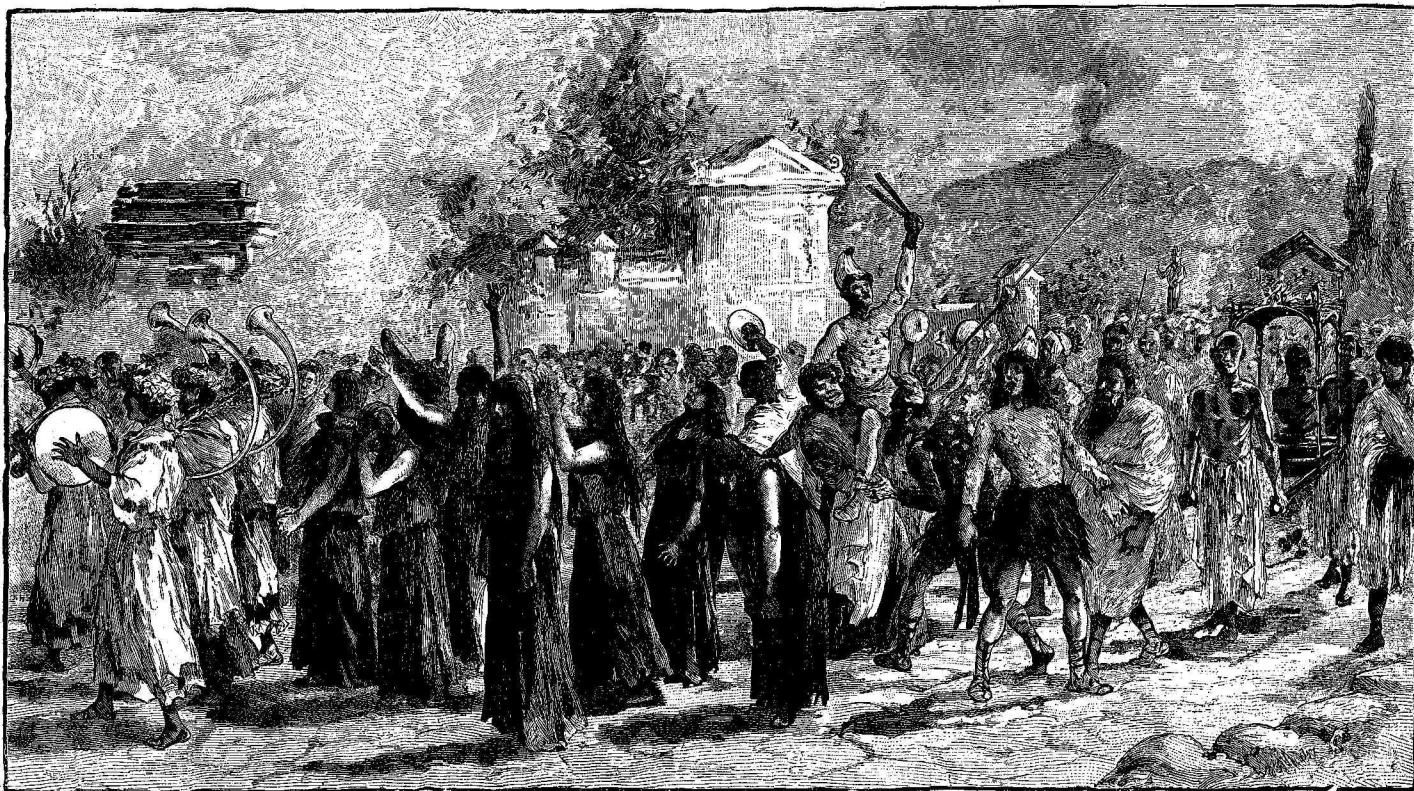

νὰ εἰσέλθῃ καθάρα εἰς τὸν οἶκον τοῦ μνηστήρος. Ἀκολουθοῦσιν αἱ ὁμήλικες φίλαι, φέρουσαι ἀτρακτὸν μετ' ἔριου, τὸ ἀρχαῖκὸν τοῦτο σύμβολον τῶν συζυγιῶν καθηκόντων. Πρὸ τῆς θύρας τοῦ γαμβροῦ σταματῶσιν οἱ προπορευόμενοι παῖδες καὶ μετά τινας συνθηματικὰς καὶ συνήμεις πρὸς τὴν μνηστὴν ἐρωτήσεις παραδίδονται αὐτῇ αἱ κλεῖδες τοῦ μέλλοντος ἐνδιαιτήματος καὶ αἴρεται ὑπὲρ τὸν οὐδὸν τοῦ οἴκου, διὰ νὰ μὴ πατήσωσιν οἱ πόδες αὐτῆς τὴν εἴξοδον αὐτοῦ, καὶ τοῦτο καθ' ἓνα παλαιότατον οἰωνόν. Οὕτω διελύθη καὶ ἡ φαιδρὰ συνοδεία δπισθεν αὐτῆς, ἥ δὲ ἐντύπωσις τῶν θεατῶν διέμεινε ζωηρὰ ἐκ τοῦ θορύβου, τὸν δποῖον δι' ἐπανειλημένων ἀπηγήσεων ἀνταπέδιδεν ἥ τὴν τῶν θλιβερῶν

τῶν λαμπαδηφόρων. Τούτοις γηκολούθει ὁ μῆμος, φέρων προσωπίδα ἐκ κηροῦ καὶ ὡς οἵον τε πιστότερον ὅμοιάζουσαν μὲ τοὺς χαρακτῆρα τοῦ ἀποθανόντος προεώπου, οὗ ἔφερεν ὁ γειωτοποιὸς καὶ τὸ καθημέρια ἐνδύματα καὶ βαίνων παρὰ τὸ φέρετρον αὐτοῦ παρίστα διὰ ρύθμικοῦ χοροῦ τὰς γνωστοτέρας τοῦ ἀποθανόντος πράξεις καὶ δι' ἐμφαντικῶν χειρονομιῶν ἀνεκάλει εἰς τὴν μνήμην τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τὰ βιωτικὰ τοῦ κηδευομένου κατορθώματα. Τὸ παράδεξον τοῦτο ἔθιμον κατήντησε βαθμηδὸν νὰ ὑπερβῇ πᾶν δριον τοῦ γελοίου, διότι βραδύτερον παρηκολούθουν τοὺς κηδευομένους ὅσοι πλεῖστοι τοιοῦτοι μῆμοι, ὅλην τὴν γενεὰν τοῦ θανόντος ἀντιπροσωπεύοντες καὶ ἀσυστόλως προθυμο-

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΠΟΜΠΗ.

Κατὰ τὸ σχεδιογραφημα τοῦ κ. Salvatore de Gregorio.

ἔρειπίων, ἐν φέρετροι φαντασίᾳ διὰ συνδυασμοῦ καὶ ἀντιπαραθέσεως τῶν παλαιῶν τούτων ἐθίμων πρὸς τὰ σύγχρονα ἀνέπλαττε συμμιγῆ τινα κόσμον ὀνειροπολήσεων καὶ πραγματικότητος.

Κατὰ τὴν δύσιν τοῦ λαμπροῦ τῆς ἡμέρας ἀστέρος παρέστησαν οἱ θεαταὶ εἰς ἐπιβλητικῶτέραν τελετήν. Οἱ ὄργανων σαντες τὴν ἀρχαῖκὴν ἔօρτην ἐπεχείρησαν νὰ τελέσωσι καὶ ρωμαϊκὴν κηδείαν, ἐνταῦθα δὲ ἐφάνη ἐναργέστερον ἥ διαφορὰ τῶν ἀρχαίων πρὸς τὰ νεώτερα ἥμην. Τὸ πτῶμα τῶν ἐξεχόντων ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἔθετον οἱ Ρωμαῖοι ἐπὶ δίφρου, ἐνῷ τῶν ἰδιωτῶν ἐτίθετο ἐπὶ ἀπλοῦ φερέτρου. Τὴν πένθιμον πομπὴν παρηκολούθει ἐπίσης καὶ τότε μουσική. Σαλπιγκταὶ καὶ αὐληταὶ προέβαινον περιστοιχιζόμενοι ὑπὸ

ποιούμενοι νὰ διασκεδάσωσι τὴν θλῖψιν τῶν ἀκολουθούντων οἰκείων. Δὲν ἔλειπον ὅμως καὶ αἱ θρηνωδοί, φέρουσαι μαύρην ἀχειρίδωτον ἐσθῆτα; μὲ λελυμένην, ὡς καὶ παρ' ἥμιν, κόμην. Τὸ πρᾶμα τοῦτο τῶν δακρύων καὶ γελώτων, τῆς θρηνωδίας καὶ τῆς μυικῆς εἶχεν ὡς συμπλήρωμα τὴν ἐπὶ τῆς πυρᾶς κατάθεσιν τοῦ πτώματος, ἔθιμον, ἔχον ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ σήμερον λίαν πεφωτισμένας συμπαθείας.

Τὸ ἀρχαῖκὸν πανόραμα ἐφώτισε μετ' ὀλίγον τὸ μελιχόρων τῆς σελήνης φῶς, ὀλίγαι δ' αὐτοῦ ἀκτῖνες ἐχρύσιζον ἐπὶ τῆς σποδοῦ, ἥτις ὑπελήφθη ἐκ τῆς νεκροφόρου πυρᾶς. 'Η αὐτὴ καὶ ἀπ' αἰώνων σιγὴ ἐξηπλώθη ἐπὶ τῆς νεκροπόλεως καὶ μόνον ἥ ὥραία τῶν λεμονεῶν εὐωδία ἐπρόδιδε τὴν περὶ αὐτῆς ζωήν.